

РЕШЕНИЕ № 148

гр. Перник, 17.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на девети септември две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия И.

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 304/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на д-р А.Г.П., д-р В.Д.П., д-р Ж.Д.И., д-р И.В.М. и С.И.С., с адрес за кореспонденция: гр. Перник, ул. „*****“, срещу решение № КПК-1/19.05.2010 г. на Директора на ТП на НОИ гр. Перник. С атакуваното решение е отхвърлена подадената жалба по административен ред срещу разпореждане № 190/08.04.2010 г. на Началник отдел КПК, по силата на което жалбоподателите са задължени да внесат сумата от 1 717,80 лв. Сумата представлява неоснователно изплатена пенсия съгласно експертно решение № 2621/05.12.2005 г. на ТЕЛК гр.Перник.

Според изложеното в жалбата, решението на административния орган е неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществено нарушение на процесуалните правила.

Иска се неговата отмяна и присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата - Ръководителят на ТП на НОИ, чрез процесуалния си представител поддържа становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Процедурата по установяване на нанесената щета на ДОО е проведена съобразно изискванията на чл.110 от КСО, съгласно редакцията приложима до 31.07.2010 г. и законосъобразно е ангажирана отговорността на членовете на ТЕЛК.

Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - Перник, като взе предвид становищата на страните и след като обсъди представените доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, от лица които имат правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима, разгледана по същество е основателна.

С чл. 110, ал. 1-4 от КСО е уредено специално административно производство за установяване и събиране на вземанията на НОИ, произхождащи от причинените щети на държавното обществено осигуряване.

Компетентността за установяване на задълженията принадлежи на контролните органи на Националния осигурителен институт, които съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет. Съгласно ал. 2 на чл. 110 съставените актове за начет се връчват по реда на ал. 4 на отговорните лица, които имат право да направят възражения в 7-дневен срок от връчването. Контролният орган се произнася по възражението с мотивирано заключение. В случаите, когато прецени, че задълженията са законосъобразно установени, длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното поделение на Националния осигурителен институт, издава разпореждания за събиране на сумите по ревизионните актове за начет по установения ред.

По настоящето дело е установено проведено контролно-ревизионно производство по реда на чл. 110 от КСО. Издаден е ревизионен акт за начет, с който е установена щета на ДОО, поради отменен акт на медицинската експертиза - ЕР № 2621/05.12.2005 г. Установеният размер на щетата нанесена на бюджета на ДОО е 1717.80 лв., от които 154030 лв. и лихва в размер на 177.50 лв. Според ревизионният акт членовете на ТЕЛК отговарят солидарно за неоснователно изплатените суми за пенсия на Елена Нейкова Стоилова.

Ревизираните лица са възразили срещу акта за начет, но същият е потвърден с мотивирано заключение изх.№906#1 от 30.03.2010 г.

След като финансовият ревизор е дал заключение за неоснователност на възражението, компетентното длъжностно лице по чл. 110, ал. 3 от КСО е издало разпореждане № 190 от 08.04.2010 г. за събиране на сумите по ревизионния акт за начет.

На основание чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КСО издаденото разпореждане № 190 от 08.04.2010 г. на началник отдел КПК, с което жалбоподателите са задължени да внесат сумите по ревизионния акт за начет е обжалвано по административен ред пред Ръководителя/Директора на Териториалното поделение на Националния осигурителен институт - Перник.

В настоящото производство съдът е сезиран с жалба против акт на Директора на ТП на НОИ гр. Перник. Действащ като по-горестоящ административен орган, Директорът на ТП на НОИ съобразно правомощията му по чл. 117 от КСО, е отхвърлил жалбата против разпореждане № 190/08.04.2010 г. на Началник отдел КПК при РУ СО, гр. Перник за събиране на суми по ревизионен акт, В мотивите на атакуваното решение е прието, че членовете на ТЕЛК-обща гр. Перник са причинили щети на ДОО в резултат на отменен техен акт на медицинска експертиза. Въз основа на това те носят солидарна отговорност за възстановяване на причинената щета и спрямо тях правилно е реализирана имуществена отговорност по реда на чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО.

При осъществяване на административния контрол пред Ръководителя на ТП на НОИ гр.Перник е обжалвано разпореждане №190/08.04.2010 г. подписано от Димитър

Евтимов , на длъжност Ръководител на контрола по разходите на ДОО. Същото лице в качеството си на по-горе стоящ административен орган, при условията на заместване съгласно заповед №11-1/05.01.2010 г. е осъществил контрола за законосъобразност по реда на чл.117 от КСО.

В хода на административното производство лицето е участвало в две различни качества, веднъж като решаващ орган при издаване на разпореждане №190/08.04.2010 г. и след това като контролен орган при издаване на решение №КПК-1/19.05.2010 г. По този начин административният орган е допуснал нарушение на административно производствените правила, което е от категорията на съществени и е самостоятелно основание за отмяна на атакуваното решение.

Обективността и безпристрастността са основни принципи на административния процес. Те са гарантирани чрез възможността да се поиска отвод или органа сам да се отведе, когато е налице основателно съмнение за безпристрастност. След като веднъж е формирало своето становище и въз основа на него длъжностното лице е издало разпореждане № 190/08.04.2010 г., то е налице основателно съмнение относно безпристрастното му при произнасяне по жалбата на д-р А.Г.П., д-р В.Д.П., д-р Ж.Д.И., д-р И.В.М. и С.И.С., в качеството му на контролен орган.

Според чл.33, ал.1 от АПК длъжностното лице по свой почин се отвежда при наличие на основанията по чл.10, ал.2 от АПК. Нормата има императивен характер и не зависи от преценката на длъжностното лице, то следва да се отведе при наличие на посочените в нормата основания. След като не е изпълнил това свое задължение административния орган е постановил административен акт, без да са спазени административно производствените правила.

Друго основание за отмяна на атакуваното решение е постановяването му в противоречие с приложимите материално правни разпоредби. Спорът между страните се отнася до това до колко и при какви обстоятелства следва да се ангажира имуществената отговорност на членовете на ТЕЛК. При осъществяване анализът на относимите законови разпоредби, решаващият състав стигна до следните правни изводи:

Имуществената отговорност по чл. 110 от КСО е гражданска отговорност и произтича от закона, като се реализира по предвидения в КСО ред и се състои във възстановяване на причинени имуществени вреди на задължителното и здравно осигуряване. Съгласно чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО, в редакцията действала към момента на постановяване на административния акт, контролните органи на НОИ съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на ДОО от невнесени осигурителни вноски, от неправилно извършени осигурителни разходи и от издадени документи с невярно съдържание или от отменени актове на медицинската експертиза и др.

За да бъде реализирана е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на този вид отговорност: отменен по надлежния ред акт на медицинската експертиза, наличието на щета в бюджета на ДОО и наличието на виновно действие или бездействие на физическите лица и причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилият вредоносен резултат, доколкото се прилага разпоредбата, относно деликтната отговорност по чл. 45, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите/ЗЗД/.

Имуществено отговорното лице е това физическо или юридическо лице, което е

причинило някоя от посочените в чл. 110, ал. 1 КСО имуществени вреди, една от които е тази, произтичаща от неправилно извършени осигурителни разходи.

В ревизионното производство се търси поправяне на щетите, причинени на ДОО от отменени актове на медицинската експертиза. Но наличието на вина е необходим и задължителен елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО, защото тази отговорност не е обективна безвиновна отговорност. Задължение на контролните органи при ТП на НОИ е да установят наличието на причинна връзка между виновното поведение на начетените лица и вредоносния резултат на настъпилите щети за ДОО. В мотивите на атакуваното решение е посочено, че отговорността по чл. 45 от ЗЗД е субективна, но не е доказан точно този субективен елемент, за да бъде ангажирана отговорността на длъжностните лица.

Следователно, налага се изводът за липса на причинно-следствена връзка между действията на лекарите от състава на ТЕЛК и настъпилата за фонда на ДОО щета - обстоятелство, което изключва приложението на нормата на чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО. Ето защо, въпросите, свързани с възстановяване на щетите на ДОО, следва да бъдат разрешени на плоскостта на чл. 45 ЗЗД. Нормата на чл. 45 ЗЗД изисква да има причинно-следствена връзка между действията или бездействията на членовете на ТЕЛК и настъпилата щета за ТП на НОИ. Тази причинно-следствена връзка не се предполага, тя трябва да бъде доказана по съответния ред, за всеки конкретен случай. Сам по себе си, фактът на постановяване на ЕР на ТЕЛК и последвалата негова отмяна не предполага настъпването на щета за ДОО.

Органите на НОИ са извършили осигурителни плащания, въпреки че са оспорили ЕР на ТЕЛК обща гр. Перник, поради което вменяването на задълженията по репарирание на същите на членовете на комисията е незаконосъобразно. Вярно е, че изплащането е въз основа на законодателна промяна в текста на чл. 98, ал. 7 от КСО и длъжностните лица са действали в изпълнение на закона, но не може изпълнението на служебни задължения от което са настъпили вреди за бюджета на ДОО да се вмени във вина на членовете на ТЕЛК и да се иска възстановяването им.

В конкретния случай вземанията на РУ СО гр. Перник са от неправилно извършени осигурителни плащания и лихвите върху тези суми. Чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО визира вземания по актове за начет, в резултат на отменени медицински експертизи, които могат да бъдат съставени на лицата, получили неправомерно парични суми по тях или на юридически лица, изплатили неправилно такива суми. Следователно отговорността за такива вземания може да бъде носена от лицата, които имат задължения по събиране на тези вземания, или лицата, адресати на медицинската експертиза, но не членовете на ЛКК и/или ТЕЛК. Аргумент в подкрепа на тези разсъждения е и осъществената законодателна промяна в чл. 110, ал. 1 д. 1 от КСО, с която отпада възможността за съставяне на актове за начет на длъжностни лица въз основа на отменени актове на медицинската експертиза.

В случая, не се установява по отношение на жалбоподателите да е осъществен фактическия състав на някоя от предвидените в нормата на чл. 110 от КСО хипотези, за да е адресат на имуществената отговорност.

По изложените съображения, съдът счита, че оспореният административен акт, както и потвърденото с него разпореждане е незаконосъобразно и следва да се отмени.

С оглед изхода на делото, разносните в производството в размер на 300 лв., от които 50 лв. държавна такса и 250 лв. възнаграждение за един адвокат, следва да се

присъдят в полза на жалбоподателите.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № КПК-1/19.05.2010 г. на Директора на ТП на НОИ гр. Перник, с което е отхвърлена жалбата на **д-р А.Г.П., д-р В.Д.П., д-р Ж.Д.И., д-р И.В.М. и С.И.С.** срещу разпореждане № 190/08.04.2010 г. на Началник отдел „КПК“.

ОСЪЖДА ТП на НОИ гр. Перник, да заплати на **д-р А.Г.П., д-р В.Д.П., д-р Ж.Д.И., д-р И.В.М. и С.И.С.,*****, сумата от 300 лв. представляваща разноски в настоящето производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в четиринадесет дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: /п/